

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

stiller man så nogle andre, men beslægtede tilskudsregler. Det giver efter min mening udtryk for planløshed hos socialdemokratiet, og det kan kun virke forvirrende og medføre, at intet bliver gennemført i de få uger, der er til vor rådighed. Hvis det havde været socialdemokratiets mening, at noget skulle gennemføres, havde man i tide sammenarbejdet og stillet sine forslag, så at en virkelig behandling havde kunnet finde sted.

Jeg skal nu vende mig til det nye forslag fra socialdemokratiet. Det drejer sig her om i løbet af to år at få fremskaffet lejligheder af en noget forenklet type, der eventuelt senere kunne kompletteres, således som det er udtrykt i bemærkningerne til lovforslaget, og som ville åbne mulighed for, at saneringen tog sin begyndelse. Fra mit partis side ser vi meget gerne, at der bliver fremskaffet erstatningslejligheder til dem, der bliver boligløse, når saneringen tager fat, og til andre, der bor under særlig dårlige forhold. Det er nødvendigt at fremskaffe sådanne, når man vil nedlægge saneringsmodne og andre elendige boliger. Jeg er ikke helt enig med den højtærede boligminister, der mener, at vi har tilstrækkelige regler i de bestemmelser, der i øjeblikket gælder for det socialfilantropiske byggeri, og jeg er egentlig lidt forbavset over, at boligministeren, når han gang på gang erklærer at være så interesseret i socialfilantropisk byggeri, ikke er interesseret i at komme med et forslag om en ændring af disse regler, al den stund de bevillinger, der er givet til socialfilantropisk byggeri, jo endnu ikke er udnyttet og det altså ikke kan siges at være så let under de nuværende forhold af få et sådant socialfilantropisk byggeri i gang.

Vi ser meget gerne, at der som foreslået i løbet af to år opføres sådanne 12 000 lejligheder, det vil altså sige ca. 6 000 om året, og at der ydes tilskud hertil fra statskassens side. Men der er visse forudsætninger for, at mit parti kan give tilslutning dertil.

Der er for det første den forudsætning, at opførelsen af disse boliger ikke går ud over andet boligbyggeri. Ministerens boligprogram, som jo nu drejer sig om påbegyndelse af 25 000 lejligheder i 1953, må naturligvis sikres, således at de 6 000 virkelig kommer herudover, og jeg må sige, at jeg har min tvivl om, hvorvidt det virkelig er muligt.

Det er måske muligt med hensyn til materialer, men jeg tvivler om, at det virkelig er muligt at skaffe byggekrafter nok.

Nu har den højtærede boligminister og den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti fremhævet, hvor heldigt det i og for sig lå med hensyn til udnyttelse af byggekrafterne, og har bl. a. her været inde på, at forsvarsbyggeriet ikke i nogen måde hindrede boligbyggeri i tilstrækkeligt omfang. Boligministeren udtalte, at forsvarsbyggeriet ikke teknisk behøver at hindre os i at bygge boliger, og kom her ind på, at foruden den omstændighed, at de indkaldte murere kunne arbejde under forsvarsbyggeriet, var der det, at man i stor udstrækning anvendte ufaglært arbejdskraft. Jeg finder, det er aldeles udmærket, at man lægger forsvarsbyggeriet sådan til rette, at man i stor udstrækning bruger nye materialer og ufaglært arbejdskraft. Men jeg nærer alligevel nogen tvivl om, at der ikke skulle være nogen som helst sammenhæng mellem omfanget af forsvarsbyggeriet og omfanget af det byggeri, man iøvrigt kan overkomme.

Selvom man — hvad jeg i høj grad er enig i — tilstræber at udvide anvendelsen af ufaglært arbejdskraft, er det klart, at ikke enhver arbejdsmand umiddelbart er egnet til at arbejde i byggeriet; der skal en vis træning til. Det har jo hidtil fortrinsvis været bestemte kategorier blandt arbejdsmændene, der har været brugt dertil, så jeg tror ikke, man kan regne med, at der er ubegrænset arbejdskraft til rådighed. Jeg nærer mine tvivl her; det skulle glæde mig meget, hvis der bliver tilstrækkelige byggekrafter, men jeg forstår på boligministeren, at han ikke trods sine udtalelser om forsvarets byggeri mener, at der vil være tilstrækkelige byggekrafter til dette ekstrabyggeri.

En anden forudsætning for vor tilslutning til socialdemokratiets forslag er af finansiell karakter. Det er åbenbart noget, som socialdemokratiet ser stort på. Jeg hørte nok, at det ærede medlem hr. Ingvard Dahl for lidt siden kom ind på det finansielle, men der er intet omtalt vedrørende de finansielle virkninger i bemærkningerne til lovforslaget og heller ikke i fremsættelsestalen udover, at det er omtalt, hvad der også er blevet fremhævet tidligere, at markedsrenten er på ca. 6 pct., og at man i 1946 havde regnet med en rente på ca.